

Kommissionen anser att denna vetorätt utgör en restriktion för kapitalrörelser och en inskränkning i etableringsfriheten. Den utgör ett hinder för direktinvesteringar i PT, ett hinder för portföljinvesteringar och ett hinder för utövandet av etableringsfriheten.

Utövandet av de ovannämnda särskilda rättigheterna för staten utgör statliga åtgärder då de särskilda aktierna inte har tillkommit genom en normal tillämpning av bolagsrättsliga bestämmelser.

De ovannämnda gyllene aktierna har inte något samband med legitima mål av allmänintresse, i synnerhet inte de mål som portugisiska staten har åberopat, nämligen allmän ordning och säkerhet, bevarandet av kabel- och koptarnäten och bevarandet av PT:s verksamhet i grossist- och detaljhandelsleden, koncessionen av en samhällsomfattande tjänst, modellen för reglering av marknaden för telekommunikationer samt eventuella snedvridningar av kapitalmarknaden.

Portugisiska staten har under alla omständigheter åsidosatt proportionalitetsprincipen, eftersom åtgärderna i fråga inte är ägnade att säkerställa att de eftersträvade målen uppnås samt åtgärderna går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 28 april 2008 – NCC Construction Danmark A/S mot Skatteministeriet

(Mål C-174/08)

(2008/C 171/37)

Rättegångsspråk: *danska*

Hänskjutande domstol

Østre Landsret (Danmark)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: NCC Construction Danmark A/S

Svarande: Skatteministeriet

Tolkningsfrågor

1. Ska begreppet "kringtransaktioner i samband med fastighetstransaktioner" i artikel 19.2 andra meningen i sjätte mervärdesskattedirektivet (¹) tolkas så att ett byggföretag ska erlägga full mervärdesskatt när företaget efterföljande säljer fast egendom som har uppförts av byggföretaget för egen räkning med avsikt att säljas vidare?
2. Har det någon betydelse för svaret på fråga 1 i vilken omfattning själva försäljningsaktiviteterna innebär att det används varor och tjänster för vilka det ska betalas mervärdesskatt?

3. Är det förenligt med den mervärdesskatterättsliga neutralitetsprincipen att ett byggföretag, som enligt lagstiftningen i den berörda medlemsstaten – med stöd i artikel 5.7 och artikel 6.3 i sjätte mervärdesskattedirektivet – ska erlägga mervärdesskatt för interna leveranser vid byggnation för egen räkning med avsikt att den ska säljas vidare, endast delvis har rätt att dra av mervärdesskatten för allmänna kostnader i byggföretaget med hänvisning till att den efterföljande försäljningen av den fasta egendomen enligt medlemsstatens lagstiftning om mervärdesskatt är befriad från mervärdesskatt med stöd av artikel 28.3 b i sjätte mervärdesskattedirektivet jämförd med bilaga F punkt 16?

(¹) Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande mervärdesskatter: Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Dioikitiko Efeteio Thessaloniki (Grekland) den 28 april 2008 – Maria Kastrinaki mot Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

(Mål C-180/08)

(2008/C 171/38)

Rättegångsspråk: *grekiska*

Hänskjutande domstol

Dioikitiko Efeteio Thessaloniki

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Maria Kastrinaki

Motpart: Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

Tolkningsfrågor

- 1) Har de behöriga myndigheterna – för det fall att en medborgare i en medlemsstat åberopar ett utbildningsbevis som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 89/48/EEG, anställs av en offentligrättslig juridisk person, utövar ett reglerat yrke i värdmedlemsstaten enligt ett civilrättsligt avtal om tillsvidareanställning samt dennes karriärsutveckling, med avseende på tjänstegrad och lön, motsvarar nämnda utbildningsbevis – därefter enligt artiklarna 1–4 i nämnda direktiv, tolkade mot bakgrund av artiklarna 149 och 150 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, rätt att besluta att denne inte har full behörighet att utöva nämnda yrke på den grunden att det är omöjligt att erkänna det åberopade utbildningsbeviset såsom likvärdigt i akademiskt avseende för placering i den tjänstekategori och med den lön som motsvarar utbildningsbeviset, endast av det

skälet att utbildningsbeviset visserligen har utfärdats av ursprungsmedlemsstatens myndighet, men att delar av utbildningen med stöd av ett franchisingavtal har ägt rum i värdmedlemsstaten och vid ett institut som enligt en allmän bestämmelse i värdmedlemsstatens lagstiftning inte ska anses utgöra ett utbildningsinstitut i denna stat, även om det fritt utövar verksamhet där?

- 2) Har de behöriga myndigheterna, enligt bestämmelserna i direktiv 89/48/EEG, såsom det införlivats med den grekiska rättsordningen genom ministerdekret nr A4/4112/247/1992, tolkade mot bakgrund av artiklarna 39.1, 40 första stycket, 43, 47.1, 49 och 55 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, rätt att besluta att en medborgare i en medlemsstat, som arbetar hos en offentligrättslig juridisk person, med vilken denne ingått ett civilrättsligt avtal om tillsvidareanställning, och som har ett sådant tillstånd att utöva detta yrke som avses i bestämmelserna i direktiv 89/48/EEG, såsom det införlivats med den grekiska rättsordningen genom ministerdekret nr A4/4112/247/1992, inte har full behörighet att utöva detta yrke som anges i det tillstånd att utöva detta yrke som utfärdats till denne, av det skälet att dennes utbildningsbevis inte även erkänts vara likvärdigt i akademiskt avseende?

på tjänstegrad och lön, med andra ord att hindra utnämningen till offentlig tjänsteman med en fast tjänst för vilken det krävs universitetsutbildning och lön i enlighet därmed, för en medborgare i en medlemsstat som innehar ett utbildningsbevis som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 89/48/EEG som arbetar hos en offentligrättslig juridisk person, med vilken denne ingått ett civilrättsligt avtal om tillsvidareanställning, och till vilken, på ena sidan, de behöriga myndigheterna i ursprungsmedlemsstaten beviljat ett tillstånd att göra gällande yrkestiteln, och, på andra sidan, de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten beviljat ett tillstånd att utöva yrket i enlighet med bestämmelserna i direktiv 89/48/EEG, såsom det införlivats med den grekiska rättsordningen genom ministerdekret nr A4/4112/247/1992, endast av det skälet att det inte var möjligt att erkänna att dennes utbildningsbevis från universitetet i ursprungsmedlemsstaten även var likvärdigt i akademiskt avseende, eftersom delar av utbildningen med stöd av ett franchisingavtal har ägt rum i värdmedlemsstaten vid ett privat institut som i den medlemsstaten inte anses utgöra ett utbildningsinstitut?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Dioikitiko Efeteio Thessaloniki (Grekland) den 28 april 2008 – Maria Kastrinaki mot Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

(Mål C-186/08)

(2008/C 171/39)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Dioikitiko Efeteio Thessaloniki

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Maria Kastrinaki

Motpart: Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

Tolkningsfråga

Har de behöriga myndigheterna, enligt bestämmelserna i direktiv 89/48/EEG, såsom det införlivats med den grekiska rättsordningen genom ministerdekret nr A4/4112/247/1992, tolkade mot bakgrund av artiklarna 39.1, 40 första stycket, 43, 47.1, 49 och 55 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, rätt att hindra karriärsutvecklingen, med avseende

Talan väckt den 7 maj 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna

(Mål C-190/08)

(2008/C 171/40)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Condou-Durande och R. Troosters)

Svarande: Konungariket Nederländerna

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet ⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och

— förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.